

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Προγράμματα "καταπολέμησης της ανεργίας": Σύγχρονα εργαλεία υποτίμησης και πειθάρχησης
**Τετάρτη 28/5/2014,
17 00, αίθουσα Γ1,
Πάντειο Πανεπιστήμιο**

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ «ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ»

Παρότι μέσα στο πανεπιστήμιο κουβαλάμε την ταμπέλα του φοιτητή, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι κάποιοι από εμάς είμαστε παράλληλα επισφαλείς εργαζόμενοι και άνεργοι, όχι φυσικά από επιλογή, αλλά από ανάγκη. Μέσα και έξω από το πανεπιστήμιο, βιώνουμε κακοπληρωμένη και τζάμπα εργασία. Πρακτικές, ερευνητικά προγράμματα, εργασίες για τους καθηγητές κ.α. αποτελούν την τζάμπα ή σχεδόν τζάμπα εργασία μας μέσα στο πανεπιστήμιο, ενώ δουλεύεις όπως η καφετέρια, τα εμπορικά, η οικογενειακή επιχείρηση κλπ συμπληρώνουν το πάζλ της εκμετάλλευσης στον έξω κόσμο. Μάλιστα, το χειρότερο είναι ότι ορισμένες φορές δεν αντιλαμβανόμαστε καν αυτό που κάνουμε ως εργασία, αλλά ως «μαθητεία», «εκπαίδευση» και «απόκτηση εργασιακής εμπειρίας».

Μέσα σε όλα αυτά, τα τελευταία χρόνια λόγω της κρίσης και της διαχείρισης της από τα αφεντικά, η ανεργία χτυπάει κόκκινο φτάνοντας το 30% συνολικά και το 60% για τους νέους. Η «λύση» έρχεται σαν σωτηρία από το κράτος με τα πάσης φύσεως προγράμματα για «την καταπολέμηση της ανεργίας», που ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια. Το έργο των προγραμμάτων για ανέργους δεν είναι κάτι νέο, αλλά στη παρούσα συγκυρία είναι πολύ πιο ολοκληρωμένο και περιλαμβάνει θέλουμε δεν θέλουμε τους περισσότερους από εμάς (είτε τώρα είτε στο άμεσο μέλλον). **Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την απασχόληση των νέων (ΕΣΔ), τα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας (ΚΟΧ), η Επιταγή εισόδου στην αγορά εργασίας για νέους ως 29 ετών (voucher), η πρακτική άσκηση σε ΑΕΙ-ΤΕΙ κ.α.** είναι όροι που ακούγονται συνεχώς τόσο από κυβερνητικούς εκπροσώπους και ΜΜΕ όσο και από εμάς τους ίδιους που όλο και περισσότερο καταφεύγουμε σε κάποιο από αυτά. Σύμφωνα με τις επίσημες διακηρύξεις, αυτά τα προγράμματα υπόσχονται μείωση/σταθεροποίηση της ανεργίας, κατάρτιση και «ενεργοποίηση» των ανέργων, εργασιακή εμπειρία, ένταξη στην αγορά εργασίας και έχουν θετικό πρόσημο.

Στην πραγματικότητα, αυτό που «προσφέρουν» αυτά τα προγράμματα είναι ακραία υποτιμημένη προσωρινή εργασία με πετσοκομμένα εργασιακά δικαιώματα, που βαφτίζεται με τον όρο «ωφέλεια», ώστε να ξεχωρίζει διακριτά από την «κανονική εργασία» των 510 ευρώ. Μιλάμε δηλαδή για μία στρατηγική αξιοποίησης της ανεργίας από το κεφάλαιο με σκοπό την ακόμα μεγαλύτερη κερδοφορία, σε βάρος ενός ιδιότυπου εργατικού δυναμικού, το οποίο ανακυκλώνεται από την φτηνή εργασία στην ανεργία και τούμπαλιν ανά εξάμηνο. Μιλάμε για εξαναγκαστική εργασία, τόσο λόγω των γενικότερων συνθηκών όσο και γιατί η περίφημη «ενεργοποίηση» αργά ή γρήγορα θα σημαίνει, ότι αν ο άνεργος δε δεχτεί να εργαστεί χάνει το (ήδη πενιχρό και καταβαλλόμενο σε όλο και λιγότερους) επίδομα ανεργίας. Μιλάμε για επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα και αναπλήρωση των «κανονικών εργαζομένων» σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα με πάμφθηνους και χωρίς δικαιώματα «ωφελομένους». Μιλάμε για τελείως τζάμπα εργασία για τα «καημένα τα αφεντικά που τα έπληξε η κρίση». Μιλάμε για πολιτικά παιχνίδια με την υποτιθέμενη σταθεροποίηση του ποσοστού της ανεργίας στις δικές μας πλάτες.

Δε μιλάμε για κάτι το οποίο είναι προσωρινό, όπως η εργασία που μας «προσφέρουν» το «φιλάνθρωπο» κράτος και τα αφεντικά, αλλά για το δυσοίωνο παρόν και μέλλον μας. Ως τωρινοί ή μελλοντικοί άνεργοι και εργάτες με τους χειρότερους όρους, είναι ιδιαίτερα κρίσιμο, να μην καταφύγουμε στον ανταγωνισμό και την εξατομίκευση ή στη διεκδίκηση «πτυχιών με αξία», προσπαθώντας να ανέβουμε τη σκάλα της κοινωνικής ανέλιξης. Αντιθέτως πρέπει να γνωρίζουμε από πού προέρχονται και ποιους εξυπηρετούν οι νέες μορφές εργασίας που μας πλασάρουν ως ευεργεσία, ώστε να έχουμε την δυνατότητα να χτίσουμε αναχώματα, να εμποδίσουμε την περαιτέρω υποτίμηση της εργασίας μας και να ζημιώσουμε τα αφεντικά και το εκμεταλλευτικό σύστημα εν γένει. Πρέπει να μπούμε στην αγορά εργασίας όχι πειθήνιοι και εντατικοποιημένοι, όπως μας προετοιμάζει το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε και να αντεπιτεθούμε στην επίθεση των αφεντικών.

ΕΣΔ: Ξεκίνησε το 2013, αποτελεί μια ολοκληρωμένη στρατηγική και περιλαμβάνει μια σειρά δράσεων και προγραμμάτων. Άλλα προϋπήρχαν και άλλα σχεδιάστηκαν για αυτό, με σκοπό, υποτίθεται, την ανάπτυξη της απασχόλησης και της επιχειρηματικότητας των νέων ως 35 ετών.

ΚΟΧ: Αφορούν την πρόσληψη «ωφελομένων» στο δημόσιο με 5μηνες/7μηνες συμβάσεις χωρίς δυνατότητα ανανέωσης, μηδενικά δικαιώματα και μισθό 420-490 ευρώ.

Voucher: Κατάρτιση και πρόσληψη «ωφελομένων» σε ιδιωτικές επιχειρήσεις με 5μηνες συμβάσεις, μηδενικά δικαιώματα και επιδότηση (όχι μηνιαίο μισθό) 400-460 ευρώ.

Πρακτική άσκηση: Οι γνωστές κακοπληρωμένες και χωρίς εργασιακά δικαιώματα πρακτικές των πανεπιστημίων εντάχθηκαν στο ΕΣΔ. Με ανώτατο μισθό 340 ευρώ και προοπτική να γίνουν υποχρεωτικές σε όλες τις σχολές

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ΠΑΝΤΕΙΟΥ

epp.espivblogs.net